

[Ruth Olsen]

denne sammenhæng, og i øvrigt er det også meget problematisk at offentliggøre, hvilke ressourcer hver part i en konflikt har; jeg ser også, at Dansk Arbejdsgiverforening går imod det forslag, og det kan da godt trøste mig.

Men det undrer mig selvfølgelig ikke, at en borgerlig regering vil bruge alle kneb for at spænde ben for arbejdernes aktionsmuligheder, og det undrer formentlig heller ikke justitsministeren, at SF er imod den afdeling af lovforslaget. I den forbindelse kunne jeg citere ministerens egne bemærkninger i lovforslaget. Der står, at det er justitsministeriets opfattelse, at der bør udvises stor tilbageholdenhed med at gribe ind over for en ordning, der er lang tradition for her i landet. Det var ganske vist ikke om arbejdernes kampsolidaritet, men om familiefondene, for virksomhedsejernes ret til at sikre deres familie ud i al fremtid må jo endelig ikke angribes. Denne regering lægger i hvert fald ikke skjul på, hvis interesser den varetager.

Jeg synes også, det ville være synd, hvis en virksomhed ikke kunne overleve sin ejers død. Jeg kunne godt forestille mig en fondsordning, som SF kunne støtte, nemlig overdragelse til en medarbejdernes fond, for det er jo alligevel dem og ikke familien, der ved, hvordan virksomheden skal fungere for at overleve.

Men i øvrigt har lovforslaget gennemgået nogle beklagelige forringelser i forhold til betænkningens udkast, og det angår selvfølgelig især familiefondene, hvor vi er enige med betænkningens mindretal i, at adgangen til at oprette familifonde helt bør ophæves. Det er for mig at se en retlig vanskabning, for jeg opfatter en fond eller stiftelse som en måde, hvorpå man kan oprette en såkaldt juridisk person sådan, at en formue er bundet til et formål og ikke til bestemte personer. Sådan var det vist også ment fra begyndelsen. Det er reelt, om ikke formelt på grund af den juridiske spidsfindighed med det med retskravet, en smart måde at omgå grundlovens § 84 og arveloven på, selv om det ikke mere hedder len og stamhuse, men erhvervsvirksomhed. Dengang var det et fremadstræbende borgerskab, der var bange for, at adelen skulle blive siddende for tungt på formuerne. I dag er det andre klasser, der slås om værdierne og dermed magten.

Der er andre beklagelige ændringer i forhold til betænkningen. Der er f.eks. udformningen af den oprindelige § 14, der satte grænser for, hvor sammenspist en fondsbestyrelse måtte være med stifteren, og bestemmelsen om, at en bestyrelse skal bestå af mindst tre medlemmer. Det virker da ret underligt, at en bestyrelse godt kan bestå af én person.

Nogle af bestemmelserne i forslaget kan anvendt på visse fonde – i hvert fald i nogle af dem, jeg kender til – virke ret absurde. Fonde er jo mange ting. Der er dem, der oprettes på grundlag af 0 kr. netop for ved indsamling at skaffe penge til et eller andet bestemt formål. Grevinde Danners Krisecenter f.eks. Efter denne lov ville det aldrig dengang kunne være blevet registreret som fond og havde altså ikke kunnet indgå bindende aftaler og forpligtelser, hvis jeg ellers har forstået forslaget rigtigt.

Men SF har jo ønsket en lovgivning og støtter selvfølgelig stadig hovedindholdet i den foreslåede, men det er mest på grund af de mere økonomisk interessante sider af sagen og ikke for at bureaukratisere mere end allerhøjest nødvendigt. Der er jo idealistiske indsamlingsfonde, som det ville være ret vanvittigt at give sig til at male ind i den statslige papirmølle. Er de under 200.000 kr., kan de måske nok undgå at efterleve de stive regler, men registreres skal de vel, så snart de passerer de 50.000 kr. Men de kan måske skynde sig at poste pengene ud igen, men jeg vil gerne til allersidst spørge, hvad det egentlig vil koste at blive registreret. Bliver afgiften sat til et beløb pr. fond, eller skal hver yde efter evne forholdsmæssigt efter fondens økonomiske størrelse?

Resten af spørgsmålene skal jeg nok vente med til udvalgsarbejdet. Jeg håber, at der kan ændres en del ting, ikke mindst at »visse foreninger« bliver pillet ud.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne indlede her med endnu en gang at sige tak for forslaget og tak, fordi det også omfatter »visse foreninger«. Jeg skal her ikke brede mig meget om dette, men jeg har dog ikke mindst efter fru Ruth Olsens indlæg et par bemærkninger at gøre. Disse konfliktfonde er opbygget med overordentlig stor statsstøtte, nemlig ca. halvdelen af ind-